

overeensstemmende med hvad der ogsaa indeholdtes i det Fleertalsforslag, jeg tillod mig at nævne. — Hvad angaaer det af mig stillede Ændringsforslag til § 3, hvorefter det skal overlades til Sognestandsforstanderskabet at eftergive Mulcter, saafremt dette befinder, at enkelte Forhold tale derfor, da har jeg omtalt mine Grunde derfor ved Sagens første Behandling, og jeg skal nu kun tilføje, at der kan indtræffe Tilfælde, hvor man virkelig ikke bør udskrive en saadan Mulct. At Mulcterne skulle tilfalde Communens Fattiggæsse, forekommer mig at være det Retteste. — En æret Landsthingsmand har stillet et Par Underændringsforslag, som jeg skal tillade mig ved denne Leilighed at omtale med et Par Ord. Det ene gaaer ud paa, at der istedetfor Ordene: „der have over en halv Mill til Veien, kun kunne tilsiges til Arbejde i extraordinære Tilfælde“, skulde sættes: „der ere fjernede over en halv Mill fra Veien, kun kunne tilsiges, naar tilstrækkeligt Mandskab ikke kan erholdes indenfor denne Afstand“. Jeg har selv været i nogen Tvivl om, hvorvidt denne Ændring var en Forbedring, og jeg skal ganske overlade Afgjørelsen heraf til den ærede Forsamling. Det andet Forslag af det samme ærede Medlem, som gaaer ud paa, at Ordene: „Communens Fattiggæsse“ forandres til „de Fattiges Kasse“, kan jeg fra mit Standpunkt ikke have Noget imod; jeg skal endog gjerne gaae ind derpaa. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale de Forslag, jeg har tilladt mig at stille, til den ærede Forsamlings velvillige Overveelse.

Faursehøu: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at jeg tager det af mig stillede Underændringsforslag til Udvalgets Minoritets Forslag til § 1 tilbage. Derimod maa jeg meget anbefale det af mig stillede Underændringsforslag til § 3. Jeg troer, at Udfælgigheden af at virke hen til et frit Fattigvæsen er erkjendt, og derfor maa man søge at skaffe de nødvendige Midler tilstede. Det er af denne Grund, at jeg har stillet dette Forslag, som jeg meget ønsker maatte blive vedtaget.

Da Ingen optog det af Faursehøu stillede og nu tilbagetagne Underændringsforslag

til Minoritetens Forslag til § 1, var det bortfaldet.

Drejer: Det er under den tidligere Forhandling blevet bebrejdet Udvalgets Majoritet, at samme havde aldeles forladt Hensynet til Eiendomsbesiddelsen og blot holdt sig til Folketallet. Det forekommer mig, at baade Regjeringens Udcast og endnu mere den ærede Minoritets Ændringsforslag gaae den modsatte Vej, og at man altsaa ligesaavel kan rette den Bebrejdelse imod samme, at der ikke tages det fornødne Hensyn til alle de Momenter, som bør komme i Betragtning ved denne Leilighed. Regjeringens Udcast vil føre til, at Sneekastningsarbejdet bliver betragtet som en blot reel Byrde, idet dette Udcast i § 1 udtrykkelig blot nævner som Momenter, der skal tages Hensyn til, saadanne, som staae i uadskillelig Forbindelse med Eiendomsbesiddelsen; men Minoritetens Forslag gaaer endnu videre og søger paa det Udtrykkeligste at gjøre gjældende, at det, som vedkommende Communalbestyrelser maae have for Øie, naar de affatte deres Regulatorer, er, at Sneekastningsbyrden er en reel Byrde, en Byrde, som maae udlignes efter Hensyn til Eiendommene og ikke efter Hensyn til Folketallet. Dette bliver aldeles tydeligt ved den Tilspøining, der er foreslaaet om, at for det Mandskab, en eller anden Besidder ikke virkelig kan præstere, skal han betale en vis Sum. Deri ligger efter min Mening et afgjørende Bevis for, at den Tanke, der foresvæver den ærede Minoritet, er den, at der kun bør tages Hensyn til Eiendomsbesiddelsen, og at altsaa Sneekastningsarbejdet vil blive en blot reel Byrde. Skulde man imidlertid gaae ind paa Minoritetens Tanke, og det sandtes, at denne Vej var at foretrække for den, som Udvalgets Majoritet havde foreslaaet, saa maatte Tanken fuldstændig gjenneføres, saaledes at det ikke bliver umuligt for de kommunale Autoriteter at komme tilrette med Lovens Udførelse. Ved en Lov, overensstemmende med hvad der nu foreligger som Forslag, beholder man den Ustikkerhed og Uvisshed om Rettigheder og Pligter og den Vilkaarlighed, hvorfor man i Sneekastningsanliggender hidtil har været udsat, i lige fuld Maaade, og paa samme Tid, som man